

Proposta de resolució sobre les condicions laborals dels repartidors de les plataformes digitals

250-00281/13

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC (reg. 16446).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 08.10.2021 al 14.10.2021).

Finiment del termini: 15.10.2021; 10:30 h.

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el curs escolar 2021-2022

302-00025/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 15835 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre el curs escolar 2021-2022 (tram. 300-00028/13).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Impulsar un pla per la universalització del primer cicle d'educació infantil, a partir del mapa de l'oferta educativa d'aquesta etapa, amb la participació del món municipal i persones expertes, i preveure un increment de recursos en el proper exercici pressupostari a tal efecte. Aquest pla es presentarà a la Comissió d'Educació abans de finals de març de 2022.

2. Duplicar l'aportació pressupostària del Govern de la Generalitat a l'etapa educativa 0-3 anys, en el proper exercici pressupostari, per tal d'incrementar la cobertura d'una plaça d'escola bressol pública i avançar progressivament cap a la gratuïtat de les famílies. Igualment, preveure la partida necessària per retornar la integritat del deute pendent als ajuntaments en concepte de foment i funcionament de les llars d'infants municipals des de 2012.

3. Fer públic el mapa de l'oferta de cicles formatius (CCFF) a tota Catalunya i elaborar un mapa de necessitats formatives al territori, prèvia consulta dels consells territorials de la FP, dels municipis, dels agents econòmics i socials, tenint en compte la perspectiva de gènere i la orientació realitzada als instituts, i treballar una correcta planificació pel proper curs escolar, així com un pla per reduir l'abandonament prematur en els CCFF de grau mig. Aquest mapa es presentarà a la Comissió d'Educació abans de finals de març de 2022.

4. Incrementar l'oferta pública de cicles formatius, especialment de grau mig, garantint plaça al conjunt d'alumnat que hagi sol·licitat plaça per al curs 2021-22 arreu del territori, en la família professional sol·licitada sempre i quan hi hagi necessitats sectorials, preveient l'increment de professionals i espais necessaris, i oferir beques a aquell alumnat que per accedir a un cicle formatiu hagi de desplaçar-se fora del seu municipi, i requereixi algun tipus d'ajut.

5. Impulsar un pla urgent pel desplegament del Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, i

ampliar l'oferta pública de formació permanent del professorat, des del primer cicle d'educació infantil fins a la postobligatòria, per dotar-los d'eines per treballar i atendre adequadament l'alumnat, cada vegada més divers.

6. Incrementar les dotacions de docents i d'altres perfils professionals de suport educatiu als centres educatius per avançar en codocència i un treball de tutoria més individualitzat, atenent realitats a l'aula cada cop més diverses, i especialment als instituts per afrontar l'impacte de la pandèmia en salut mental i per avançar en escola inclusiva.

7. Aplicar la nova catalogació dels centres educatius en funció de la seva complexitat només als efectes d'incrementar els recursos d'aquells centres educatius que segons aquesta nova catalogació o segons criteri del Departament d'Educació haurien incrementat la seva complexitat respecte l'actual classificació. Mantenir els recursos materials i humans addicionals dels centres d'alta i de màxima complexitat segons la classificació en vigor en el curs 2020-21, i en cap cas retallar els recursos necessaris d'aquests centres per atendre l'alumnat.

8. Articular un pla de xoc social a les escoles i instituts, dotat de la inversió necessària, per pal·liar la situació d'exclusió social que pateixen moltes famílies, que incorpori la recuperació del servei de menjador a tots els instituts i els ajuts vinculats a aquest servei pels nois i noies que ho requereixin, i avançar, en el marc del debat sobre la reforma horària, l'horari de menjador a la secundària d'acord amb criteris de salut i benestar dels joves, així com d'equitat i eficiència educativa.

9. Accelerar el desplegament del Pla d'Educació Digital per combatre la bretxa digital encara existent entre l'alumnat vulnerable, i prioritzar la distribució de mitjans i capacitació entre l'alumnat vulnerable de tots els nivells educatius, especialment dels anteriors a 3er d'ESO, així com dels centres d'alta i màxima complexitat, per tal de garantir la igualtat d'oportunitats educatives; reforçar la capacitació digital del professorat, per dotar-los de les eines necessàries per una didàctica diferent; i posar al dia les infraestructures de connectivitat al parc de centres educatius de tota Catalunya.

10. Presentar, abans de finals de març de 2022, un pla per reduir la bretxa educativa i social existent en l'àmbit educatiu no lectiu, des d'una visió de l'educació a temps complet, i habilitar els recursos necessaris, en el proper exercici pressupostari, per incrementar els ajuts i beques per fomentar l'accés de l'alumnat a les activitats educatives fora de l'horari lectiu en igualtat d'oportunitats, tal com preveu l'article 202 de la LEC.

11. Impulsar, conjuntament el Departament d'Educació amb el Departament de Recerca i Universitats, un pla per millorar les competències lingüístiques en llengua anglesa entre la ciutadania, que passi per reforçar la formació inicial del professorat en matèria d'anglès, i millorar la formació permanent destinada a millorar les competències lingüístiques en llengua estrangera del professorat tant d'educació infantil i primària com de secundària, sobretot dels que estan cridats a impartir matèries no lingüístiques en aquesta llengua; incrementar la dotació de professorat d'anglès al sistema educatiu, habilitant els recursos pressupostaris a tal efecte; i ampliar l'oferta de places en les diferents Escoles Oficials d'Idiomes de Catalunya on la demanda superi l'oferta, sobretot en les llengües més sol·licitades, com és l'anglès.

12. Regular la implantació d'un pla específic d'organització de la jornada escolar en els centres sostinguts amb fons públics des de segon cicle d'educació infantil fins la secundària obligatòria, que determini les pautes per un marc horari que preservi en primer lloc la salut i el benestar dels infants i joves; que afavoreixi ritmes educatius que fomentin l'aprenentatge; consolidin la funció social de l'escola; i contribuïxin a reduir les desigualtats encara existents entre centres educatius.

13. Garantir en el proper exercici pressupostari els recursos necessaris per revertir l'infrafinançament que pateix l'educació pública a Catalunya des de 2010, donant compliment a la Disposició Final Segona de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació (LEC), i vetllar per un bon aprofitament dels fons europeus de recuperació en

projectes que es puguin consolidar i siguin útils per reforçar el sistema educatiu de Catalunya.

Palau del Parlament, 28 de juliol de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, diputada, GP PSC-Units

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats en matèria d'agricultura i món rural

302-00026/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 15837 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre les prioritats en matèria d'agricultura i món rural (tram. 300-00034/13).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Impulsar, durant el primer semestre del 2022, el Pacte Nacional pel Desenvolupament Rural i contra la Despoblació, recollint les propostes dels treballs per l'Agenda Rural, així com involucrant tots els agents i administracions. En el marc d'aquest Pacte, impulsar la modificació o la creació de la legislació necessària per portar a terme els objectius del Pacte.
2. Potenciar l'Observatori Agroalimentari de Preus de Catalunya, per tal que tingui com a funció la determinació detallada dels preus de cost de producció dels productes dels diferents sectors i zones agràries del camp català.
3. Revisar el Pla General de Política Forestal de Catalunya 2014-2024, ja que no s'han complert els objectius fixats. Analitzar les causes d'aquest incompliment i prendre les mesures necessàries per dur-lo a terme: ampliar el seu horitzó temporal o redefinir-lo, si s'escau.
4. Desenvolupar en la seva totalitat el Pla Estratègic de l'Alimentació de Catalunya 2021-2026:
 - a. Potenciant l'acció del Consell Català de l'Alimentació, i per tant, incrementar la seva dotació en el proper pressupost.
 - b. Articulant un hub per incorporar noves tecnologies, millorant la competitivitat de la indústria alimentària.
 - c. Incidint de manera especial en la indústria artesanal i de proximitat amb una dotació concreta, així com adaptant la legislació a les característiques del sector, que no pot ser la mateixa que per la gran agroindústria.
5. Reforçar la recerca i el desenvolupament en l'àmbit del sector agrari i agroalimentari, incrementant la dotació econòmica de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA).
6. Recuperar els serveis d'extensió agrària, que fa uns anys van deixar de funcionar, per tal que el coneixement que s'obté en la investigació i la recerca dels centres universitaris, i de l'IRTA, arribi als agricultors i ramaders.

Palau del Parlament, 13 de setembre de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu; Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada, GP PSC-Units

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures aeroportuàries

302-00027/13

PRESENTACIÓ: G MIXT

Reg. 15919 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu, Eva Parera i Escrichs, diputada del Grup Mixt, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les infraestructures aeroportuàries (tram. 300-00018/13).

Moció

El Parlament de Catalunya, davant la decisió del Govern d'Espanya d'ajornar la inversió que faria possible l'ampliació de l'aeroport de Barcelona-El Prat, acorda celebrar, d'acord amb l'article 157 del Reglament, un debat específic conjunt entre la Comissió de Polítiques Digitals i Territori i la Comissió d'Acció Climàtica per tractar la situació, els motius i les conseqüències de paralitzar l'ampliació del aeroport de Barcelona-El Prat.

Palau del Parlament, 23 de setembre de 2021

Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu; Eva Parera i Escrichs, diputada, G Mixt

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les iniciatives per a regular el sector audiovisual

302-00028/13

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 15953 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Raquel Sans Guerra, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les iniciatives per a regular el sector audiovisual (tram. 300-00032/13).

Moció

1. El Parlament de Catalunya es compromet a:
 - a. Procedir a la renovació dels òrgans de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans i del Consell Audiovisual de Catalunya abans de finalitzar l'any 2021.
2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:
 - a. Impulsar un Hub audiovisual que sigui referent al sud d'Europa per tal de potenciar la creació de continguts audiovisuals innovadors, i que esdevingui motor de la producció en llengua catalana.
 - b. Garantir que les versions en llengua catalana existents es puguin distribuir en tots els canals i suports.
 - c. Donar suport, per mitjà d'ajudes estructurals, a mitjans de comunicació per a fomentar l'ús del català.
 - d. Impulsar i desplegar la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, tal com fixa el Pla de Govern, i fer-ho amb la màxima celeritat, transparència i amb consens amb el sector i actors implicats, posant especial èmfasi en la promoció i protecció de la producció i doblatge en llengua catalana.

e. Dur a terme totes les accions necessàries davant el Govern espanyol per tal de defensar el model audiovisual català i garantir que la transposició de les directives europees estableixi quotes suficients de producció i de doblatge en llengua catalana.

Palau del Parlament, 24 de setembre de 2021

Marta Vilalta i Torres, portaveu; Raquel Sans Guerra, diputada, GP ERC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'elaborar un pla nacional de llengües

302-00029/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 16033 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz, Anna Grau Arias, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpellació al Govern sobre la necessitat d'elaborar un pla nacional de llengües (tram. 300-00033/13).

Moción

Cataluña vive una crisis lingüística propia de los tiempos del franquismo, cuando la cerrazón política y cultural del régimen pretendió negar la realidad plurilingüe de nuestra sociedad, expulsando el catalán de la vida pública, oficial y académica, negando su trascendente aportación al conjunto de la cultura española y pretendiendo hacer de la lengua castellana un instrumento de imposición y de división. Nada más contrario al verdadero espíritu de esta lengua y de todas las lenguas que se hablan en nuestro país.

La Constitución reconoce y consagra la pluralidad de lenguas oficiales en nuestro país, pero las interpretaciones interesadas que se han hecho del texto de la Carta Magna resultan decepcionantes a la hora de garantizar una libertad lingüística plena. El Gobierno de la Nación negligente la defensa del castellano en aquellos territorios donde hay una lengua cooficial. En estos territorios, los gobiernos autonómicos se erigen en únicos árbitros de la diversidad lingüística, promoviendo en la práctica una guerra de lenguas que va contra el verdadero espíritu constitucional, que atenta contra numerosas leyes e incluso contra sentencias judiciales firmes. El resultado es la indefensión de colectivos enteros. No peligran las lenguas, peligran los derechos y la dignidad de sus hablantes, pelagra la cohesión civil y cultural de nuestro país.

Concretamente en Cataluña se han dilapidado los consensos lingüísticos de los años 80, cuando todos los partidos acercaron posiciones con ánimo de favorecer un reencontro en pie de igualdad de todas las lenguas. La declaración unilateral del catalán como «lengua propia» de Cataluña y la imposición de un modelo de inmersión lingüística que antepone y antepone el uso del catalán como lengua vehicular en las escuelas y lengua preferente de la Administración autonómica pretendía corregir abusos pretéritos, pero en la práctica ha igualado y superado esos abusos, conduciendo a situaciones de apartheid cultural. Se apuesta no por sumar lenguas, unir y crecer todos juntos, sino por dividir y separar, porque el agresivo proteccionismo lingüístico promovido en los últimos cuarenta años desde los sucesivos gobiernos de la Generalitat, tripartitos incluidos, no sólo ha enrarecido la convivencia cultural y roto los consensos: también ha dejado la lengua catalana inerme frente a los retos de la digitalización y la globalización.

Desde el actual Gobierno de Cataluña se ha lanzado la promesa de promover un nuevo «pacto nacional por la lengua» que restaure los consensos políticos y el dinamismo cultural de nuestra sociedad. En la práctica, todas las medidas que se adop-

tan van en el sentido contrario: se refuerza la marginación del castellano y de sus hablantes y sólo se busca la cooperación con el Gobierno de la Nación para tratar de blindar un modelo de imposición del catalán que ya se ha visto que es un fracaso. Dentro de la misma sociedad catalana retrocede el uso social del catalán, o eso se denuncia, a pesar de la virulencia con que se trata de imponer su uso tanto en el ámbito oficial como en el privado. Es hora de cambiar de modelo, de enfoque y sobre todo de ambición.

Per tot això, el Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

- 1) Reconèixer que el castellà és la llengua pròpia de molts ciutadans de Catalunya.
- 2) Garantir un mínim d'un 25% de classes en llengua castellana a tots els nivells de l'ensenyament no universitari.
- 3) Garantir per llei el dret de les famílies dels funcionaris o professionals desplaçats a Catalunya per menys de dos anys a poder escolaritzar els seus fills en la seva llengua materna.
- 4) Garantir per llei una quota del 25% de castellà a la CCMA i que un 25% de totes les inversions en promoció lingüística i cultural de la Generalitat, inclosos els ajuts a la producció audiovisual, siguin per a la llengua castellana.
- 5) Impulsar, juntament amb el Govern d'Espanya i la resta de Comunitats Autònomes, un Pacto nacional por las lenguas, amb l'objectiu de promoure la cooperació entre totes les Administracions públiques, local, autonòmica i nacional, per a fixar i defensar els drets lingüístics dels ciutadans arreu d'Espanya en relació amb el castellà i les altres llengües cooficials a tots els àmbits de la vida pública: educació, activitats culturals, mitjans de comunicació, presència a les plataformes digitals i relacions amb les esmentades Administracions públiques.
- 6) Impulsar, juntament amb el Govern d'Espanya i la resta de Comunitats Autònomes, un Consejo nacional por las lenguas, del qual formin part el ministre de Cultura, els consellers de Cultura de les Comunitats Autònomes i representants independents del món de la cultura, amb l'objectiu de fer efectiu el mandat constitucional de protegir i promoure el patrimoni lingüístic de tot Espanya.

Palacio del Parlamento, 27 de septiembre de 2021

Ignacio Martín Blanco, portavoz; Anna Grau Arias, diputada, GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques urbanes de recuperació social i ambiental en barris vulnerables

302-00030/13

PRESENTACIÓ: GP ECP

Reg. 16056 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les polítiques urbanes de recuperació social i ambiental en barris vulnerables (tram. 300-00030/13).

Moció

El Parlament de Catalunya:

- 1) Constata que la Generalitat de Catalunya porta més d'una dècada sense impulsar polítiques integrals de renovació urbana en barris i viles vulnerables, des que les convocatòries de la llei 2/2004 es van interrompre l'any 2010.
- 2) Manifesta la necessitat d'impulsar polítiques urbanes de recuperació social i ambiental en el curt termini, especialment tenint en compte el pròxim desplegament

del programa de fons europeus Next Generation, el qual suposa una important oportunitat per al desenvolupament social i ambiental dels pobles i ciutats de Catalunya.

3) Es compromet a agilitzar la tramitació de la Proposició de Llei de millora urbana, ambiental i social de barris i viles.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

4) Obrir una convocatòria urgent d'ajuts del Programa de barris i àrees urbanes d'atenció especial de la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial, dotant suficientment el Fons de foment del programa de barris i àrees urbanes a través de les modificacions pressupostàries escaients.

5) Incorporar, en les polítiques urbanes i de suport als municipis, actuacions de transformació integral per a l'adaptació i mitigació del canvi climàtic en barris i viles vulnerables, amb mesures específiques destinades a la rehabilitació i l'eficiència energètica dels edificis i dels habitatges, el foment de l'autoconsum, l'impuls de comunitats energètiques locals, la mobilitat sostenible i assequible, la sobirania alimentària i l'augment de la infraestructura verda urbana.

6) Incorporar, en les polítiques urbanes i de suport als municipis, mesures específiques per a la recuperació dels barris i viles en un escenari post-pandèmic, potenciant l'economia i el comerç local i de proximitat, l'ocupació efectiva i de qualitat, la salut comunitària, la reducció de l'escletxa digital i la lluita contra l'abandonament formatiu i l'absentisme. Així mateix, promoure la barreja d'usos urbans i la millora de l'espai públic i comunitari per tal de guanyar espai per a les persones.

7) Incorporar, en les polítiques urbanes i de suport als municipis, mesures de foment de l'habitatge assequible, tot prioritzant l'habitatge social en règim de lloguer, els allotjaments dotacionals i l'habitatge cooperatiu en cessió d'ús. Emprendre accions per mobilitzar del parc d'habitatges buits, per reconvertir els HUTs en habitatges d'ús residencial i per a l'aplicació de la llei 11/2020, de contenció de rendes. Així mateix, incorporar accions preventives enfront els desnonaments de persones vulnerables i per la garantia d'habitatge d'emergència social.

8) Incorporar, en les polítiques urbanes i de suport als municipis, accions per promoure l'equitat de gènere en àmbits com l'ús i el disseny de l'espai públic, l'accés als serveis i a l'habitatge, l'educació i la salut, les oportunitats laborals i l'accés a les tecnologies digitals. Així mateix, incorporar accions per combatre la violència masclista.

9) Reforçar, en les polítiques urbanes i de suport als municipis, la dimensió comunitària i participativa, tot afavorint que les veïns i veïnes s'auto-organitzin per a la reivindicació dels seus drets i la satisfacció de les seves necessitats col·lectives.

Palau del Parlament, 27 de setembre de 2021

David Cid Colomer, portaveu; Marc Parés Franzí, diputat, GP ECP

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les beques i els ajuts universitaris

302-00031/13

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 16061 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les beques i els ajuts universitaris (tram. 300-00036/13).

Moció

Catalunya disposa d'un model universitari i d'un model de recerca construïts sobre la base d'un gran consens institucional i polític. L'heterogeneïtat del nostre model de coneixement és una riquesa que cal preservar i defensar davant d'ingerències externes que pretenguin diluir la seva diversitat i esborrar les seves particularitats.

El desenvolupament normatiu en tràmit a l'Estat en aquest àmbit constitueix una amenaça pel model català defensat pel conjunt del sistema, a causa d'un elevat risc de recentralització i de pèrdua de l'autonomia universitària.

Així mateix, l'evolució del sistema de coneixement català es troba limitada, a més de per l'endèmic dèficit fiscal i l'infrafinançament que pateix Catalunya, d'una banda per l'esquema competencial autonòmic, i de l'altra, pels reiterats incompliments dels successius governs de l'estat espanyol.

El traspàs de les beques universitàries n'és l'exemple més clar. La Generalitat de Catalunya reclama des de fa dècades el traspàs de la competència d'ajuts i beques a l'estudi universitari, acumulant-se diverses sentències a favor de la demanda de la Generalitat que no han estat obeïdes pels governs de l'Estat.

És hora que el govern de l'Estat faci efectiu el traspàs a la Generalitat de Catalunya i posi fi al greuge que representa el seu incompliment, així com altres mesures per preservar el sistema de coneixement català.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Exigir al govern de l'Estat el traspàs dels fons de les beques universitàries en condicions que tinguin en compte el pes de Catalunya sobre el total de la població universitària de l'Estat i la diferència del cost de la vida de Catalunya en relació a altres territoris, així com la gestió, el control i la resolució de les convocatòries i la determinació del seu procediment, en compliment de la sentència del Tribunal Constitucional 188/2001, de 20 de setembre.

2. Exigir al govern de l'Estat el traspàs del finançament de la competència exclusiva reconeguda a l'article 158 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en matèria de recerca, desenvolupament i innovació tecnològica.

3. Defensar el model universitari català i la garantia de l'autonomia universitària, amb l'objectiu que la futura Llei Orgànica del Sistema Universitari (LOSU) respecti la diversitat i singularitat del model català.

4. Vetllar per la defensa dels drets fonamentals dels estudiants de les universitats catalanes davant l'aprovació de la nova Llei de Convivència Universitària promoguda pel govern de l'Estat en substitució del vigent Reglamento de Disciplina Acadèmica del període franquista.

5. Continuar defensant la llibertat d'expressió a les universitats com a element clau de la formació dels estudiants i garantia del pensament crític, en el marc de l'autonomia universitària.

6. Defensar el model de recerca català i garantir el manteniment de la seva autonomia i singularitat, amb l'objectiu que la normativa estatal no impedeixi les accions de millora del finançament i de la seva qualitat que li calen per acostar-se a la mitjana dels seus referents europeus.

Palau del Parlament, 27 de setembre de 2021

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'agenda rural

302-00032/13

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 16064 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Meritxell Serret i Aleu, portaveu adjunta del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre l'agenda rural (tram. 300-00031/13).

Moció

El Parlament de Catalunya

1. Reivindica la necessitat d'una cohesió territorial real a Catalunya que:
 - a. sigui el motor que garanteixi el desenvolupament integral del territori i dels seus nuclis de població i vida col·lectiva, a més de plantejar visions de futur pel país tenint en compte tota la seva diversitat.
 - b. garanteixi un desenvolupament de les zones rurals equilibrat capaç d'impulsar la justícia social i la competitivitat econòmica de l'agricultura, la ramadera, la pesca, la silvicultura i la co-gestió sostenible dels recursos naturals, així com de diversificar l'economia com a eina de desenvolupament territorial i de cohesió del país.
 - c. enfoqui la preservació i la protecció dels espais agraris com un factor de producció d'aliments, recursos naturals i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals, bases del desenvolupament sostenible.
 - d. permeti la millora de les condicions de vida a tot el territori, sobre la base de l'establiment de polítiques adaptades a la diversitat de condicions de les zones rurals, que el facin pròsper socioeconòmicament i sostenible demogràficament, a partir de disposar de serveis d'educació, d'assistència sanitària, de mobilitat i accessibilitat en bones condicions i també a les TIC, de manera que aconseguixin uns estàndards mínims assimilables als de les zones urbanes.
2. Considera necessària la creació d'un Intergrup Parlamentari per l'Agenda Rural, per al seguiment de la seva implementació i assoliment dels objectius marcats.
El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:
3. Una vegada disposi del document de l'Agenda Rural, elaborat amb la participació i el consens polític, territorial, sectorial i amb els agents econòmics i socials, l'aprovi i el trameti al Parlament per a la seva ratificació.
4. Garantir el desplegament urgent d'aquesta Agenda Rural com a principal eina per a l'equilibri i la sostenibilitat territorial, el desenvolupament socioeconòmic, territorial i ambiental i la millora de serveis al món rural, en línia amb la visió a llarg termini per a les zones rurals de la Unió Europea.
5. Generar un espai per al seguiment i per a la concertació de les diferents fases del desenvolupament de l'Agenda Rural i les actuacions derivades, amb la participació de les diferents entitats i institucions territorials i sectorials implicades i organismes redactors, així com dels departaments de la Generalitat implicats.
6. Vetllar perquè, en general, en el marc de la implementació d'aquesta Agenda Rural i de totes les polítiques per a la cohesió socioeconòmica i l'equilibri territorial:
 - a. es fomenti la cooperació territorial a les zones menys poblades, de manera que puguin definir les seves necessitats per poder fer front, conjuntament, als reptes de l'abandonament de l'activitat econòmica i el despoblament, conjuntament i de manera adaptada a cada realitat.
 - b. es planifiquin totes les actuacions orientades a impulsar tendències positives al món rural, tant des del punt de vista demogràfic com des del punt de vista socioeconòmic.

c. es doti de manera suficient el pressupost per a les accions de desenvolupament rural.

d. es promogui la millora de les infraestructures a les zones rurals amb atenció especial a la generació d'oportunitats econòmiques i ocupacionals per als residents actuals i futurs en el medi rural.

e. es desenvolupi la Llei d'Espais Agraris impulsant el Pla Territorial Sectorial Agrari per tal de protegir els espais d'alt valor agrari, i de contribuir a la preservació i la millora dels valors paisatgístics i ambientals associats a aquests espais i el registre de terres en desús, com una eina clau pel manteniment de l'activitat agrària, per afavorir l'accés a la terra als joves i, per tant, facilitant el relleu generacional.

f. es desplegui el programa de modernització de regadius continuant les obres del Segarra-Garrigues, modernitzant el canal d'Urgell i executant el Reg Xerta-Sènia.

g. es fomenti l'economia social i cooperativa, amb projectes i ajuts específics que afavoreixin nous models de negoci i de provisió de serveis, adaptats a les especificitats i oportunitats de cada zona.

h. s'impulsin polítiques i accions per assegurar la plena igualtat, amb consideració especial a la igualtat de gènere i a la diversitat cultural.

Palau del Parlament, 27 de setembre de 2021

Marta Vilalta i Torres, portaveu; Meritxell Serret i Aleu, portaveu adjunta, GP ERC

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques lingüístiques

302-00033/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 16068 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.09.2021

A la Mesa del Parlament

Maria Dolors Sabater i Puig, presidenta, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les polítiques lingüístiques (tram. 300-00035/13).

Moció

Exposició de motius

Llengua minoritzada i unitat lingüística

Després de gairebé 40 anys de legislació catalana, dins el marc autonòmic del règim del 78, enfocada a la normalització de l'ús de la llengua catalana al Principat de Catalunya, es constaten dèficits alarmants tant via denúncies d'usos no possibles, fins i tot a l'administració pública, com via estudis d'usos i drets lingüístics i es pot parlar amb tota la rigorositat científica que la llengua catalana és, encara avui dia, una llengua minoritzada.

Una llengua minoritzada és la que pateix una restricció dels seus àmbits i funcions d'ús en un territori determinat; restriccions que minven la seva utilitat i la fan poc o gens necessària per a la major part d'ocasions o àmbits en què cal usar la comunicació verbal. El català, com a llengua pròpia i originària dels Països Catalans es troba minoritzada a tot el territori, en diferents graus. Per aquest motiu requereix polítiques públiques que ampliïn els seus àmbits i funcions d'ús fins a eliminar les restriccions i acabar amb la minorització. Cal tenir en compte que la legislació estatal afavoreix activament la supremacia del castellà arreu del territori de l'Estat espanyol, amb tota mena de privilegis i obligacions d'ús que sovint tendeixen a fer del

català una llengua redundant en els territoris on ha estat històricament la llengua societària. La primera d'aquestes imposicions és el deure de coneixement del castellà que la Constitució espanyola imposa a tots els ciutadans, que en realitat no és altra cosa que un deure dels parlants de les altres llengües de l'Estat d'adaptar-se a la conveniència de l'administració central i a les necessitats comunicatives dels parlants de castellà, sense que puguin esperar-ne, segons el Tribunal Constitucional espanyol, cap reciprocitat (STC 31/2010, FJ 14). Davant d'aquesta situació, la Generalitat de Catalunya té el deure de cercar com a mínim una situació d'equilibri que impedeixi que el català retrocedeixi i vetllar perquè el català sigui la llengua de cohesió a tot el territori de parla catalana.

Aquesta exposició de motius no pot recollir de forma exhaustiva totes les vulneracions de la legislació que protegeix el català, per una raó d'extensió. Però sí alguns exemples il·lustratius: l'article 17 de la Llei del cinema de Catalunya estableix que les empreses distribuïdores de les pel·lícules, quan es «distribueixin per canals diferents de la projecció en sales d'exhibició cinematogràfica», han d'incloure «la versió en llengua catalana en el menú lingüístic» si prèviament s'han estrenat a Catalunya doblades o subtitulades en català. Això significa que les empreses distribuïdores tenen l'obligació de garantir que totes les pel·lícules que s'han estrenat doblades o subtitulades en català en sales de Catalunya enviïn aquesta versió en les mateixes condicions en què envien, per exemple, la versió en castellà a tots els canals de distribució (televisió, plataformes digitals, DVD, etc.) després de la seva estrena. Tanmateix, aquest precepte és àmpliament ignorat. Un exemple: Netflix a finals de 2019 oferia un total de 2.092 pel·lícules, però només en 4 s'oferia la versió en català. I això, tot i que 331 de les 2.092 ja tenien una versió en llengua catalana disponible. Tal com havia anunciat Netflix, no hi ha cap problema en incloure la versió en català si les distribuïdores li fan arribar. Malgrat això, les distribuïdores no compleixen amb aquesta obligació lingüística recollida a la Llei del cinema, que cap organisme públic fa acomplir.

D'altra banda, l'actual fragmentació dels Països Catalans sota fronteres entre diferents estats i autonomies configura un mosaic divers de legislacions i conjuntures pel que fa a la llengua, però la unitat lingüística és científicament inqüestionable. La comunitat de parlants de català és de gairebé deu milions de persones, i és entès pel 91% de la població del seu domini lingüístic. Malgrat el nombre de parlants, el català no és llengua oficial a Europa, on ho són llengües amb menys parlants, com el danès amb sis milions de parlants. La unitat lingüística en la seva diversitat és un gran potencial a l'hora de plantejar temes com la reciprocitat en les emissions televisives, ampliable a qualsevol reciprocitat cultural. La unitat lingüística amb tota la seva diversitat es troba amenaçada per discursos populistes. La llengua parlada en els territoris de la Catalunya del Nord, el Principat de Catalunya, la Franja de Ponent, la major part del País Valencià, el Carxe, les Illes Balears i l'Alguer constitueix una única entitat lingüística coneguda com a valencià o català. A la Gramàtica de l'Acadèmia Valenciana de la llengua ho diuen d'aquesta manera: «La llengua històrica i pròpia dels valencians és també la que comparteixen les comunitats autònomes de Catalunya i de les Illes Balears i el Principat d'Andorra, així com altres territoris de l'antiga Corona d'Aragó (el departament francès dels Pirineus Orientals, la ciutat sarda de l'Alguer i la franja oriental d'Aragó) i la comarca murciana del Carxe».

El dret d'accés, model educatiu

Els grans avenços que ha comportat des dels anys 80 el marc legal i normatiu vigent, que parteix de la Llei de Normalització, aprovada per ampli consens l'any 1983 (Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya) i substituïda posteriorment per la Llei de política lingüística de l'any 1998 (Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística), s'han sustentat, en gran mesura, en l'èxit contrastat del sistema d'immersió lingüística a l'educació primària, iniciat a Catalunya l'any

1983 i que ha permès que la llengua no sigui motiu de segregació. Fer accessible l'aprenentatge del català a tot l'alumnat, sense exclusions, permet garantir que el dret a accedir-hi i a usar la llengua no sigui exclusiu de les persones que la tenen com a llengua inicial, sinó que la llengua catalana sigui una eina de cohesió i d'igualtat d'oportunitats, atès que en acabar l'escolaritat obligatòria tot l'alumnat és competent en català i en castellà.

Però la immersió no acaba d'aplicar-se correctament a l'ensenyament en general, especialment a la secundària, i els òrgans competents de l'administració, com ara la Inspecció, no fan res per revertir aquesta situació ni perquè això sigui possible. A la universitat les classes en català no estan garantides perquè no hi ha uns protocols clars de seguiment i de publicació de la llengua de cada assignatura, cosa que posa en entredit els drets lingüístics dels estudiants, a banda que les possibilitats de cursar màsters o publicar recerca en català es troben com més va més limitades. D'altra banda, les persones nouvingudes tenen poques oportunitats d'accedir a la llengua catalana, ja que l'oferta de cursos és mínima i falten places a les escoles d'adults. Així, l'oportunitat d'accedir a l'aprenentatge del català i a contextos d'ús per practicar-lo és molt limitada. D'aquesta manera, es fa necessari ampliar els recursos per tal de garantir el dret a la llengua com a eina d'emancipació, inclosiu i igualtat d'oportunitats.

Persecució i submissió

No es pot passar per alt que venim d'un llarg període històric de persecució i d'imposició d'altres llengües (castellà o francès) en l'àmbit de tots els Països Catalans, i que això provoca un comportament condicionat per tants anys de maltractament lingüístic. Tal com formula Ferran Suay, molts parlants interioritzen sentiments de culpabilització que els porten a canviar de llengua a la mínima que la persona interlocutora no parla català. Per bé que la intensitat de la repressió lingüística no és la mateixa que en règims anteriors, encara avui s'aproven constantment normes que privilegien el castellà i releguen el català als territoris tradicionalment catalanoparlants. Per tal de tenir les eines necessàries per combatre la substitució lingüística, és important conèixer el procés històric de minorització del català i ser conscients que el terreny de joc creat per la legislació estatal actual continua afavorint aquest procés de substitució. La normalització d'una llengua greument minoritzada no es pot deixar en mans d'un procés de neoliberalisme lingüístic; cal intervenció pública. Encara menys es pot deixar de defensar quan l'Estat privilegia de manera constant una altra llengua, per molt que els nacionalistes d'estat cínicament obviïn aquesta imposició estatal i apel·lin a un lliure mercat lingüístic que no existeix. En el cas del Principat català, és al Govern de la Generalitat que li pertoca de combatre la minorització de la llengua.

En el marc actual plurilingüe i de coexistència de més de 300 llengües inicials de la població que viu als Països Catalans en general, i al Principat de Catalunya en particular, la Generalitat de Catalunya ha de vetllar per redreçar un terreny de joc lingüístic que la legislació estatal constantment desequilibra a favor del castellà, la supremacia del qual és un objectiu del nacionalisme espanyol. Però la Generalitat de Catalunya ha desatès molts dels seus deures respecte de la llengua i no ha reaccionat davant les múltiples alertes i indicadors d'una situació d'emergència cada cop més greu. Una mostra d'aquest deixament de funcions és el que va passar amb la moció Llengua i Poder, Moció 120/XI del Parlament de Catalunya, sobre la política lingüística aprovada com per aquest Parlament el 27 d'abril de 2017. Passats quatre anys, la majoria de propostes presentada per la CUP - Crida Constituent i aprovades per aquesta cambra, segueixen sense compliment dels seus acords.

Aquesta moció pretén reivindicar el compliment dels acords de 2017, alhora que n'afegeix de nous.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. En l'àmbit de cooperació entre el món institucional i social el Parlament insta el govern a:

1.1. Convocar el Pacte Nacional per la Llengua Catalana amb perspectiva d'unitat lingüística de l'àmbit de parla catalana, en tota la seva diversitat i posant en valor la comunitat de més de deu milions de parlants, és a dir amb perspectiva de Països Catalans.

1.2. Convocar-lo de forma que es plantegi el Pacte Nacional per la Llengua Catalana com un afer d'Estat, de tot l'àmbit del domini lingüístic i nexa de treball entre les institucions (des dels Consorcis per la Normalització Lingüística i ajuntaments, fins a universitats i ens diversos) buscant la fórmula de superar els límits autonòmics i de competències del govern de la Generalitat de Catalunya i alhora l'especificitat en el context conjuntural i marc jurídic actual de cada territori.

1.3. Convocar-lo amb participació de la societat civil i les entitats de tot l'àmbit territorial, amb tot el teixit associatiu i cultural en defensa de la llengua, l'àmbit acadèmic, literari, artístic, i les universitats i els sectors professionals de recerca i anàlisi en els camps de la filologia, sociolingüística, mitjans de comunicació, el plurilingüisme, l'ensenyament i l'acollida.

1.4. Que el pacte tingui per objectiu que la llengua catalana i occitana a l'Aran deixi d'estar minoritzada i passi a un status de normalització real, així com que s'acompleixin totes les directrius internacionals sobre llengües amenaçades, en el context de respecte i valoració del plurilingüisme com un valor i no pas com una amenaça i es garanteixi l'accés a la llengua catalana a tota la població dels Països Catalans com a eina d'igualtat d'oportunitats, de cohesió social i d'inclusió.

1.5. Convocar una primera reunió de treball en el termini màxim de 3 mesos a Perpinyà, per donar valor a aquest compromís d'unitat de la llengua i per fer costat a l'escola pública Arrels que veu actualment amenaçat el seu treball d'immersió lingüística per la voluntat del govern francès d'auïllar l'anomenada Llei Molac.

2. En matèria institucional de política lingüística el Parlament insta el govern a:

2.1. Analitzar amb precisió el grau d'acompliment dels acords aprovats per aquest Parlament, de la Moció 120/XI del Parlament de Catalunya, sobre la política lingüística, presentada per la CUP l'abril de 2017 i fer-los efectius de forma urgent.

2.2. Donar compliment a tots els acords en matèria de política lingüística formulats via les Propostes de Resolució que, atès el caràcter transversal de la llengua en tots els àmbits de les polítiques públiques, seran presentades i sotmeses a votació a les diferents comissions parlamentàries durant els mesos previs a la convocatòria del Pacte Nacional.

2.3. Assumir com a tal l'emergència lingüística i actuar amb mesures imminents, amb un pla d'urgència que s'activi mentrestant no es posen en marxa els acords i accions legislatives que ha d'impulsar el Pacte Nacional per la Llengua.

2.4. Impulsar un estudi rigorós dels àmbits en què la llengua catalana i occitana a l'Aran és més discriminada i planificar acció legislativa i de polítiques públiques al respecte.

2.5. Fer complir tot el que estableixen les diferents lleis vigents, en matèria lingüística, en tots els àmbits actualment regulats, i preveure les noves lleis i normatives que manquen.

2.6. Reactivar, dotar econòmicament i prioritzar l'extensió dels Plans Educatius d'Entorn impulsats pel Departament d'Educació, els Plans d'Acollida Municipals i els centres de normalització lingüística per tal de garantir que cap persona quedi exclosa del dret a l'aprenentatge de l'idioma.

2.7. Donar força a l'ús del català en les conferències de premsa oficials ordinàries i en les declaracions de membres del Govern, alts càrrecs i representants parlamentaris, evitant la repetició sistemàtica habitual en castellà que fa prescindible l'ús de la nostra llengua. Exigir també que els mitjans de comunicació espanyols apliquin

l'article 20.3 de la Constitució espanyola de 1978 referent al pluralisme lingüístic i els articles derivats en les lleis espanyoles de mitjans de comunicació públics i privats. En el mateix sentit, donar força a l'ús del català als organismes internacionals i en espais polítics com el Congrés dels Diputats, el Senat espanyols i al Parlament Europeu. Implicar els organismes internacionals defensors dels drets humans en revertir la discriminació lingüística contrària als drets lingüístics dels catalanoparlants.

2.8. Elaborar i executar un pla d'investigació, prevenció i tractament de la catalanofòbia, crear una unitat especialitzada en aquests delictes i infraccions administratives.

3. En el marc de les relacions amb l'Estat i en matèria d'actuar contra el desequilibri legal a favor del castellà en la legislació espanyola, el Parlament insta el govern a:

3.1. Vetllar amb totes les seves eines per combatre els marcs estatals que actuen com a obstacles per a la normalització de la llengua catalana

3.2. Instar el Govern de l'Estat espanyol a modificar o derogar totes aquelles lleis, decrets, ordres ministerials, resolucions i altra normativa que imposa o afavoreix el castellà perquè garanteixin una situació d'equilibri lingüístic.

3.3. Impulsar la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial (art 231, 431, 483, 521 i 530) perquè deixi de prioritzar el dret de tramitar els procediments en castellà sobre el català i perquè el personal de les oficines judicials que treballi a Catalunya hagi de conèixer el català.

3.4. Impulsar la modificació del Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic perquè el personal de l'Administració general de l'Estat que treballi a Catalunya hagi de conèixer el català i parlar català.

3.5. Instar el govern l'Estat espanyol a modificar el Reial Decret 489/1997, de 14 d'abril, sobre la publicació de les lleis, decrets, ordres, resolucions i resta de normatives en català i la resta de llengües oficials d'algun territori diferents del castellà, perquè sigui obligatori publicar les lleis en català al mateix moment que en castellà i actualitzar al BOE les versions consolidades

3.6. Impulsar la modificació del Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, perquè pugui garantir els mateixos drets per als parlants de català, que ara garanteix per als parlants de castellà, en etiquetatge, informació precontractual i contractes a distància.

3.7. Instar el govern de l'Estat espanyol a modificar el projecte de llei estatal de l'audiovisual per assolir:

1) que la nova llei exigeixi percentatge mínim d'audiovisual en català (versió original, doblada o subtitulada) a les plataformes de vídeo sota demanda que permeti una oferta majoritària de continguts en la nostra llengua;

2) que la llei estableixi que almenys un 20% de la quota europea sigui per produir obres europees en llengües pròpies i oficials diferents de la castellana; i

3) que el finançament que actualment es preveu només per RTVE, en els territoris amb llengua pròpia i oficial es territorialitzi i els ingressos generats en territoris amb llengua pròpia i oficial es recaptin per part dels ens públics de ràdio i televisió autonòmica.

3.8. Instar el govern de l'Estat espanyol a demanar l'oficialitat del català a la Unió Europea.

Palau del Parlament, 27 de setembre de 2021

Maria Dolors Sabater i Puig, presidenta; Eulàlia Reguant i Cura, portaveu, GP CUP-NCG